

เชลล์ วิลเวอร์สตัน

**การเดินทาง
ของส่วนที่
หายไป**

The Missing Piece Meets
the Big O

ปลาสิรุ้ง แปล

การเดินทางของส่วนที่หายไป
THE MISSING PIECE MEETS THE BIG O

เชล วิลเวอร์สเดน เรื่องและรูป
ปลาสีรุ้ง แปล

ปกแข็ง ราคา 177 บาท

พิมพ์ครั้งแรก : มิถุนายน 2540
พิมพ์ครั้งที่สาม : กุมภาพันธ์ 2544

จัดพิมพ์โดย **สำนักพิมพ์บ้านบนต้นไม้**

จัดจำหน่ายโดย **บริษัท แปลน บุ๊คเน็ต จำกัด**
83/29 หมู่ 6 ถนนงามวงศ์วาน แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ 10210
โทรศัพท์ 591-8033 โทรสาร 954-5350
[e-mail : p_booknet@hotmail.com](mailto:p_booknet@hotmail.com)

ศิลปกรรมและพิมพ์ที่ บริษัท แปลน พรินท์ติ้ง จำกัด

FOR JOAN
...**Shel Silverstein**

แต่ พี่รัก
...ปลาสีรุ้ง

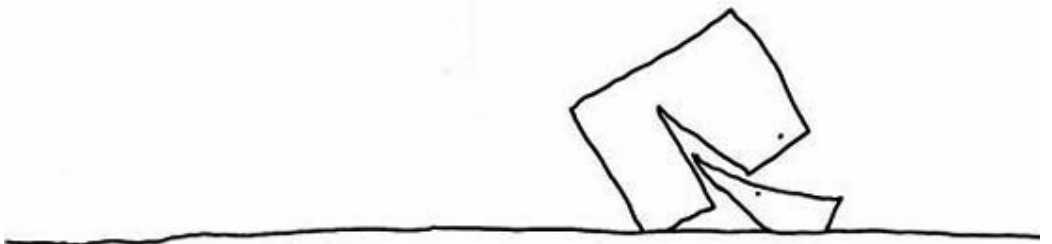
ส่วนที่หายไปนั่งเศร้าเพียงลำพัง...

รอคอยใครสักคนที่จะมาหา
และพามันไปที่ไหนสักแห่ง

บ้างก็เหมาะสมดี...

แต่ไม่สามารถถลึงไปได้

อันอื่น ๆ สามารถถลึงไปได้
แต่ก็ไม่พอดีตัว

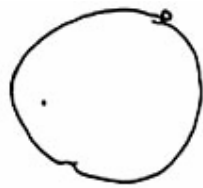
ส่วนอันหนึ่งไม่รู้เรื่องความเหมาะสม

และที่เหลือ
ไม่รู้เรื่องอะไรเลย

อันหนึ่งบอบบางเกินไป

She!

อันหนึ่งตั้งมั่นไว้บนแท่น...

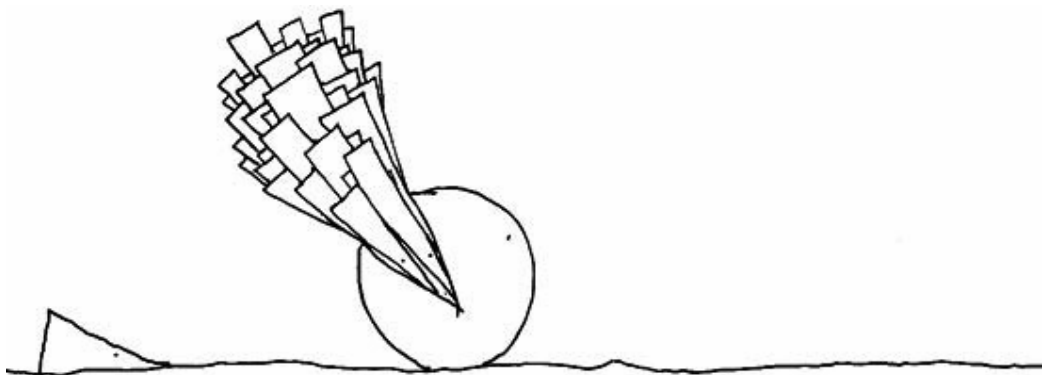
และทิ้งมันไว้ตรงนั้น

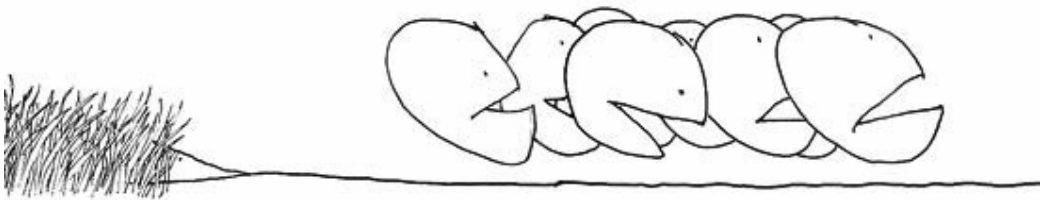
บ้างมีส่วนที่หายไปมากเกินไป

บ้างมีส่วนที่หายไปมากขึ้นเกินไป เป็นอันจบกันแค่นี้

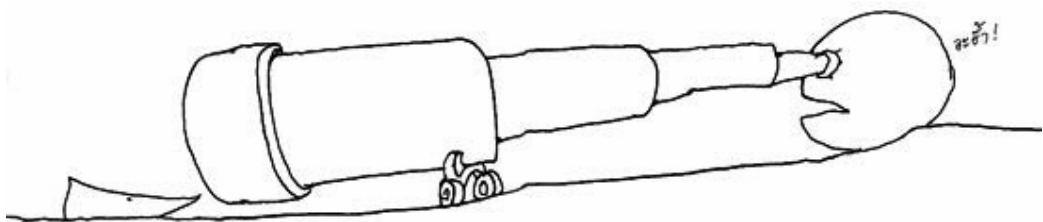

มันเรียนรู้ที่จะซ่อนตัวจากบางอันที่หิวกระหาย

บ้างมาเพิ่มมากขึ้น

บ้างดูใกล้เกินไป

บ้างก็ลงผ่านโดยไม่สังเกต

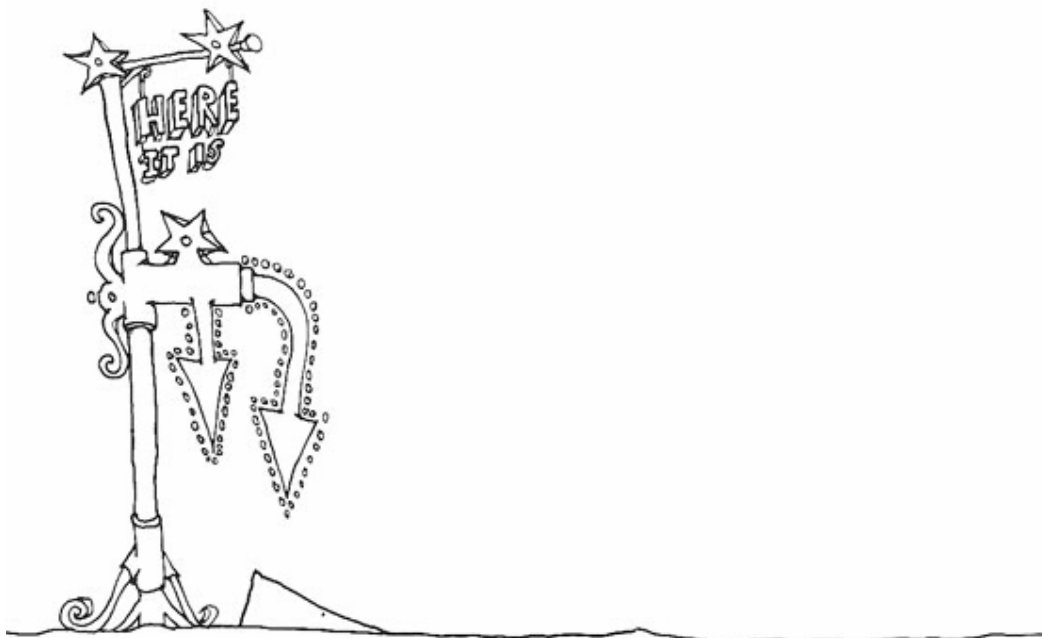
มันพยายามทำตัวให้ดูเตอะตามากขึ้น...

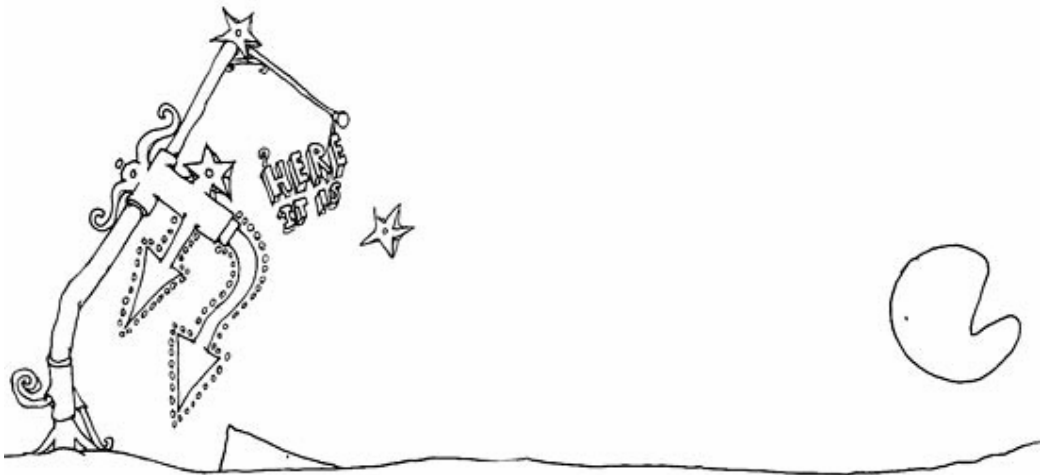
แต่ก็ไม่ช่วยให้อะไรดีขึ้นมาเลย

มันพยายามทำตัวให้ดูหรูหราบาดตามากขึ้น

แต่วิธีนี้กลับทำให้ฉันที่ชี้มายดกใจกลัวหนีหมด

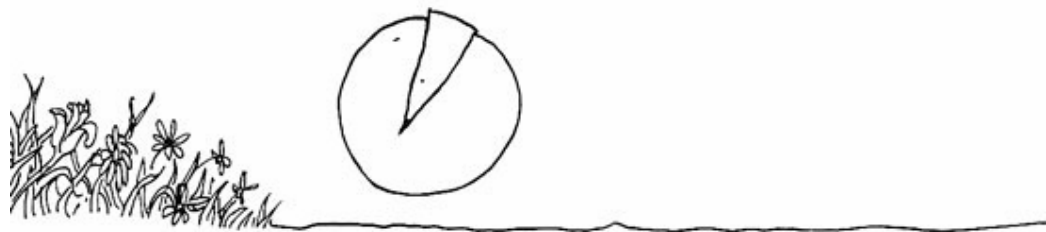

ในที่สุดอันหนึ่งก็มาถึง
ซึ่งเหมาะเจาะพอดีพอดี

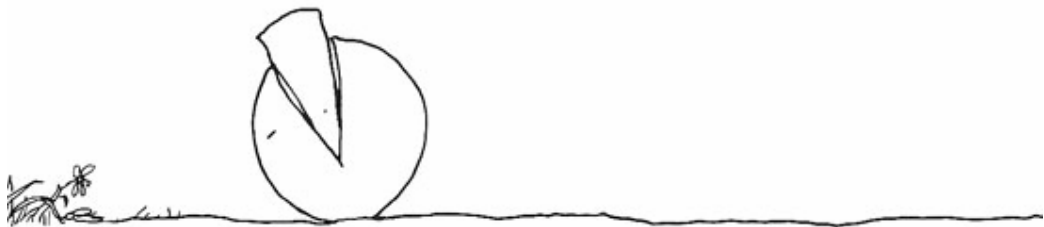
แต่ทันใดนั้น...

ส่วนที่หายไปเริ่มโตขึ้น!

และโตขึ้น!

"ฉันไม่รู้ว่
เธอจะเติบโตขึ้น"

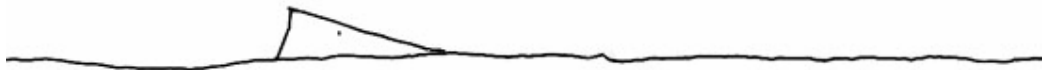
"ฉันก็ไมรู้เหมือนกัน"
ส่วนที่หายไปดอบ

"ฉันกำลังตามหา
ส่วนที่หายไปของฉัน
อันที่จะไม่เติบโตขึ้น..."

11/17/17

และแล้ววันหนึ่ง

อันหนึ่งที่ดูแตกต่างออกไปมาถึง

"เธอต้องการอะไรจากฉันหรือ?"

ส่วนที่หายไปถาม

"เปล่า"

"เธอปรารถนาอะไรจากฉันหรือ?"

"เปล่า"

"เธอเป็นใครกัน?" ส่วนที่หายไปถาม

"ฉันคือบิกโอ"

บิกโอตอบ

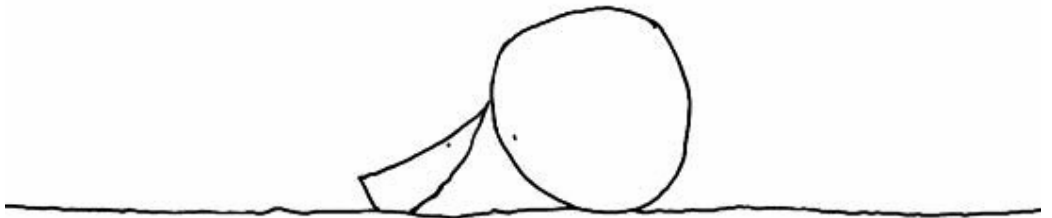

"ฉันคิดว่า เธอคือสิ่งที่ฉันตั้งตา
เฝ้าคอยหามาตลอด"
ส่วนที่หายไปบอก

"แต่ฉันไม่มีส่วนไหนที่ขาดหายไปนี่นา" บิ๊กโอดอบ
"ไม่มีตรงไหนที่เธอจะเข้ามาสวมได้หรอกนะ"

"ช่างแย่งเลยนะ" ส่วนที่หายไปตอบ
"ฉันกำลังหวังว่า
บางทีฉันอาจลืงไปพร้อมกับเธอ..."

"เธอไม่อาจลืงไปพร้อมกับฉันหรอก"
บิ๊กโอดอบ
"แต่บางทีเธออาจลืงไปได้ด้วยตัวเธอเอง"

"ด้วยตัวฉันเองนะรี
ส่วนที่หายไปไม่สามารถกลับได้
ด้วยตัวเองหรอก"

"เธอเคยลองแล้วรียังสะ?"
บิกโธถาม

"แต่ฉันมีมุมแหลมนะ"
ส่วนที่หายไปตอบ
"ฉันไม่มีรูปร่างที่จะกลับได้นี้"

"ถ้ามุมสีกหายไป"

บีก์โออริบาย
"และรูปทรงเปลี่ยนไปล่ะ
ถึงอย่างไร ฉันต้องไปแล้วละนะ
บางที่เราคงจะได้พบกันอีก..."

และมันก็กลับจากไป

ส่วนที่หายไปก็อยู่โดดเดี่ยวอีกครั้ง

มันนั่งจมอยู่ตรงนั้นนานทีเดียว

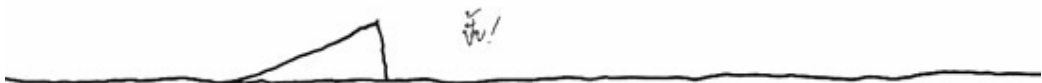
และแล้ว...

อย่างช้า ๆ ...

มันยกตัวเองขึ้นจากขอบข้างหนึ่ง

...และเปลี่ยนข้าง

จากนั้นก็ยก...ตั้ง...ล้มตัวลง...

มันเริ่มเคลื่อนที่ไปข้างหน้า...

และในไม้ช้าขอบของมันก็เริ่มสีก...

ยกดิ่งล้มยกดิ่งล้ม...

และรูปทรงของมันก็เริ่มเปลี่ยนไป...

และแล้วมันก็กระแทกแทนการล้มตัวลง...

และแล้วมันก็กระโดดแทนการกระแทก...

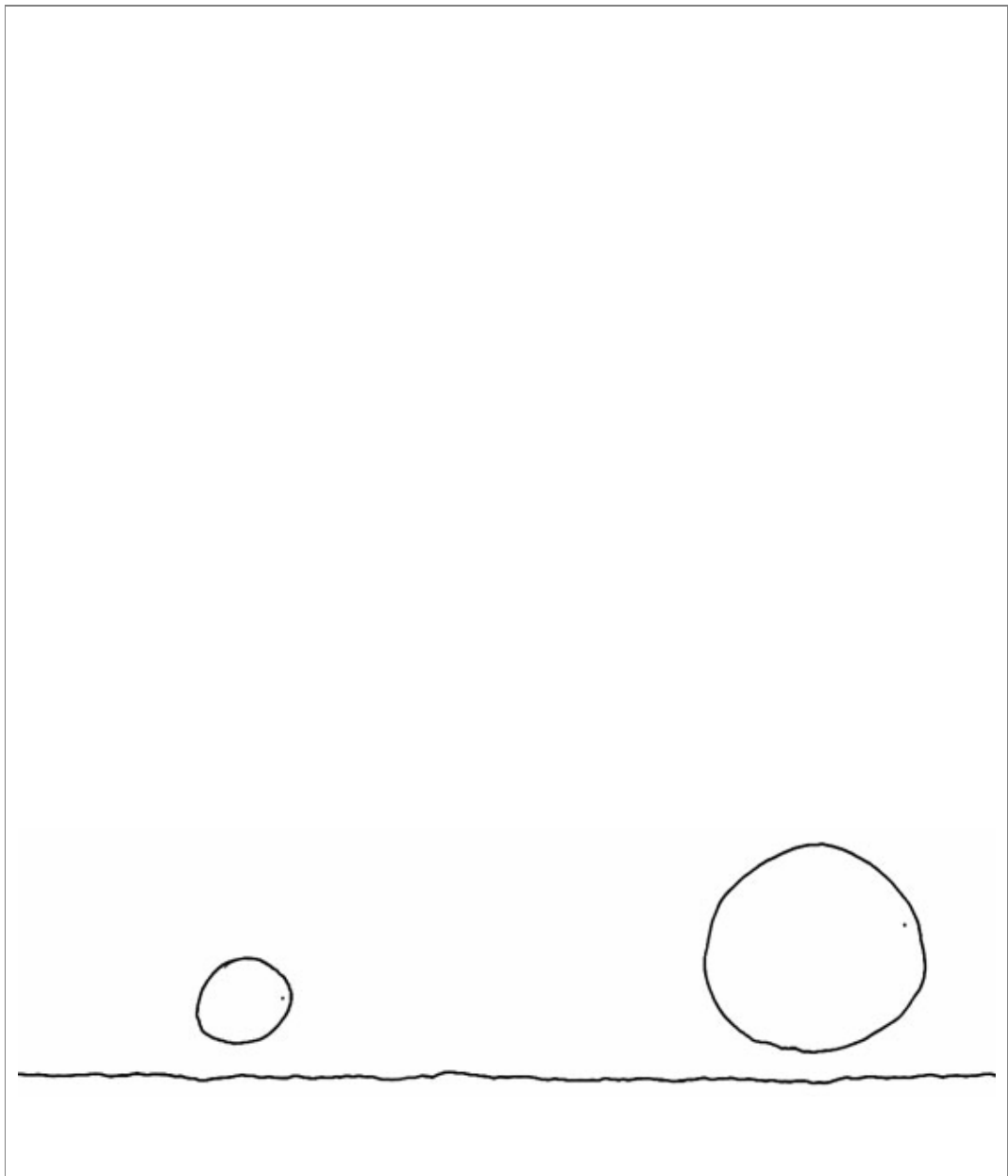
และแล้วมันก็ลี้ภัยแทนการกระโดด...

มันไม่รู้หรอกว่าจะไปที่ไหน
และมันก็ไม่ใส่ใจ

มันกำลังกลิ้ง!

ใคร ๆ ต่างอยากมีอาณาเขตของตัวเองตั้งแต่ที่นั่ง ห้องนอน หรือ บ้านสักหลัง สำหรับ
เด็ก... บางคนอาจเริ่มต้นมีอาณาจักรของตัวเองที่ห้องนอน ห้องใต้หลังคา โรงรถ
ซึ่งจุความสุขทุกรูปแบบ...

ไว้เก็บชมทรัพย์สินส่วนตัว อาทิ หนังสือที่รัก ตุ๊กตาตัวโปรด ของขวัญ
ไว้วาดความฝันอันยิ่งใหญ่

ไว้สร้างจินตนาการอันไม่รู้จบ ...และเป็นอาณาจักรที่อนุญาตให้เฉพาะคนพิเศษเท่านั้น
จึงจะมีสิทธิ์ล่องล้ำเข้าไปได้

อาณาจักรอีกแบบที่ใคร ๆ ก็อยากได้คือ บ้านบนต้นไม้
บ้านบนต้นไม้มีความพิเศษกว่าตรงที่มันไม่ได้อยู่บนดิน แต่อยู่บนต้นไม้ใหญ่
มันไม่สะดวกสบายนักหรอก แต่เอื้อมมือนิดหน่อยก็ได้สัมผัสธรรมชาติ
เงยหน้าขึ้นนิดก็ได้พบโลกแห่งความจริง
แต่ก็คนกันที่จะมีบ้านบนต้นไม้

มีอาณาจักรแห่งความสุขของตัวเอง?
ถ้าใครชอบอ่านหนังสือ จะรู้ดีว่าหนังสือคือโลกแห่ง
ความสุขอีกแบบหนึ่ง!

เรา..คนทำหนังสือมีความฝันว่า บ้านบนต้นไม้ ของ
เราจะทำให้ทุก ๆ คน มีความสุขกับการอ่าน
...โปรดมาเยี่ยมเราบ่อย ๆ

บ้านบน
ต้นไม้

